

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Rautiainen, Matti

Title: K(o)ulutusvientiä

Year: 2017

Version:

Please cite the original version:

Rautiainen, M. K(o)ulutusvientiä. Ruusuiston uutiset, (2).
<https://peda.net/jyu/ruusuiston/uutisarkisto/2-2017-luonnos/5-koulutusvientia>

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

K(o)ulutusvientä

Kuopion tammimarkkinoilla tuli taas ihasteltua heikkien ja lyylien kykyä myydä niin markkinapalloja, vanhentuneita karamelleja kuin muualle kelpaamatonta paperiakin. Ehkäpä tuosta hengestä olisi apua myös koulutusviennin vetovoimaisuudelle. Bisnes kun ei ole pelkkää loogista ja analyttistä prosessointia, vaan myös tunnetta. Tätä henkeähän kuopiolainen urheilujohtaja Mika Kojonkoski on jo menestyksekkäästi soveltanut urheilussa. ”Lähdetään hakemaan hyvää fiilistä”, tuumi Kojonkoski Suomen joukkueen tavoitteista Rion olympialaisissa. Ja heti tuli pronssia.

Meidän on kuitenkin syytä olla iloisia, että koulutusviennin viivan alla ylipäätänsä keikkuu plussaa. Elämme aikoja, jolloin historiaa arvioidaan uudelleen ja sukupolvet toisensa perään joutuvat aikaisempia useammin ottamaan nöyrästi hatun käteen ja pyytämään vähintään anteeksi edellisten sukupolvien tekoja ja sanoja, usein setelitukun kanssa. On vain ajan kysymys, milloin ilmiö leviää koulutukseen ja Suomen koulutusta koskevat ilmaiset tuliaisat saavatkin hintalapun. Ajatelkaapa opetusministerin ilmettä, kun saksalainen virkatoveri laittaa kaksi kappaletta laskuja avusta, joka jäi aikoinaan veloittamatta. Ensin Uno Cygnaeus haki malleja opettajankoulutukselle 1850-luvulla ja reilut sata vuotta myöhemmin vasemmistolaiset hilasivat Itä-Saksasta peruskoulun. Mitenkäs sitten suu pannaan, kun Unosta tulee Uno?

Pahasti näyttää myös siltä, että koulutuksemme parasta ennen -päivämäärä meni jo ja koulutukselle uhkaa käydä kuten suomalaiselle kestävyysjuoksulle. Viimeisimmän kymppitonin kolmoisvoiton suomalaiset saavuttivat Berliinin olympialaisissa vuonna 1936. Tämän jälkeen on lähinnä kaipaillu kultaisia aikoja piestä 1970-luvun kultakautta lukuun ottamatta. Koulutuksen olympialaisissa eli kolmen vuoden välein järjestettävissä Pisoissa suomalaisten kolmoisvoittojen aika on ohi, ja tällä hetkellä käydään tiukasti taistelua pistesijoista. Euroopanmestaruuskilpailuissa sentään vielä on napsittu himmeimpiä mitaleita,

mutta kuinka kauan? Jos suunta on sama, olemme muutaman kymmenen vuoden kuluttua koulutuksen ”mennyt maailma”, jossa vuoden 2003 PISA-veteraanit ovat kokemusammattilaisia ajalta, jolloin kaikki oli toisin. Koko kansa saa heidät nähtäväkseen itsenäisyyspäivänä. Kun sotaveteraaneja ei enää ole, presidentinlinnan ovesta astelevat ensimmäisenä PISA-veteraanit.

Siksi nyt kannattaa ulosmitata kaikki se, mikä on mahdollista. Aloittaa voisi vaikka myymällä matemaattisesti lahjakkaita alakoululaisia sinne, missä halutaan PISA-huipulle. Siinä missä urheilijat vaihtavat passia sopivaa rahatukkua vastaan, miksei lapsetkin. Samalla saataisiin tyytyväisiksi kaikki ne, jotka ovat kaivanneet omille lahjakkaille vesoilleen vertaisten lahjakkuuksien ryhmää. Oma matikkakaupunki keskellä autiomaata on sen väärsti. Sopii erityisesti kylmää ja muita ihmisiä karsastaville perheille.

Se, joka pelkää, että aivovuoto johtaa lopulliseen turmioon, muistakoon, että ulkomaille mennään kasvamaan korkoa. Näin ajateltuna sama tuote myydään kahteen kertaan, ja vienti alkaa vaikuttaa jo oikealta bisnekseltä. Jos korkoprosentti on vaikkapa 3,3 vuotta kohti, niin mitä pitemmäksi ulkomaankeikka pitkittyy, sen parempi meille. Paras tuotto saadaan, jos toisen luokan oppilas myydään ulkomaille kahdeksanvuotiaana ja hän palaa hetki ennen kuolemaansa takaisin Suomeen. Näin kun tätä laskeskelee, niin ehkä tästä vielä hyvä tulee. Kysehän on lopulta vain siitä, mistä vinkkelistä ilmiötä katselee.

Matti Rautiainen

[Matti Rautiainen](#) on Jyväskylän yliopiston [opettajankoulutuslaitoksen](#) johtaja.

Lähetä palautetta kirjoittajalle:
matti.a.rautiainen@jyu.fi

Pääkuva: iClipart.com; kirjoittajakuva:
Martti Minkkinen